

Előterjesztés a Képviselő-testület ülésére

Tárgy: Budapest Főváros Kormányhivatala 2025. 08. 25-én kelt törvényességi felhívásának megállapításaival kapcsolatos álláspont

Tisztelt Képviselő-testület!

Budapest Főváros Kormányhivatala a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított törvényességi felügyeleti jogkörében eljárva megvizsgálta a Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat Képviselő-testületének Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 39/2018. (IX. 26.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: önkormányzati szmsz) magasabb szintű jogszabályokkal való összhangját. Ennek nyomán dr. Sára Botond főispán 2025. 08. 25-én törvényességi felhívással élt, amelyben 6 ponton kifogásolta az önkormányzati szmsz egyes rendelkezéseinek a helyességét, magasabb szintű jogszabállyal való összhangját. A kifogások kivétel nélkül jogtechnikai jellegűek, tartalmi problémát, a Képviselő-testület működésére érdemben kiható aggályt nem fogalmaztak meg. A tárgybeli előterjesztés a szóban forgó törvényességi felhívásban szereplő kifogásokkal kapcsolatos jogi álláspontot tartalmazza.

Az alábbiakban a törvényességi felhívásban szereplő kifogásokat és az azokkal kapcsolatos részletes jogi álláspontomat ismertetem. A nem vitatott kifogások kezelését célzó, az önkormányzati szmsz-t érintő módosításokat a Képviselő-testület számára benyújtott, a Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat Képviselő-testületének Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 39/2018. (IX. 26.) önkormányzati rendelet módosításáról szóló előterjesztés mellékletét képező rendelettervezet (a továbbiakban: módosító rendelettervezet) tartalmazza.

1. A törvényességi felhívás 1. pontja az önkormányzati szmsz preambulumban a rendelet megalkotását megalapozó feladatkört meghatározó jogszabályi rendelkezés megjelölésével kapcsolatos.

A törvényességi felhívásban kifejtettek szerint nem megfelelő az a hatályos megoldás, hogy az önkormányzati szmsz preambulumban a jogalkotási felhatalmazás mellett, az azt megalapozó önkormányzati feladatkör megjelöléseként kizárólag az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés d) pontja szerepel, a törvényességi felhívás álláspontja szerint a feladatkör-megjelölésnek ki kellene terjednie a Mötv. 53. § (1) bekezdésére is. A törvényességi felhívás érvelése azon alapul, hogy az ezt a kérdést rendező, a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet (a továbbiakban: Jszer.) 55. § (5) bekezdése a következőképpen szabályozza ezt a kérdést: „[a]z önkormányzati rendelet tervezete preambulumának megszövegezésekor az önkormányzat feladatköröként **az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés megfelelő pontját, a helyi önkormányzatokról szóló törvénynek a feladatkört megállapító rendelkezését vagy más törvénynek a feladatkört megállapító rendelkezését kell feltüntetni**”. A törvényességi felhívás alapján a szóban forgó rendelkezést akként kell értelmezni, hogy az Alaptörvény 32.

cikk (1) bekezdés megfelelő pontja mellett a helyi önkormányzatokról szóló törvénynek az szmsz megalkotására vonatkozó rendelkezését is szerepeltetni kellene a preambulumban.

A törvényességi felhívás ezen pontja álláspontom szerint nem helytálló, ezért nem elfogadható.

Bár a törvényességi kifogás ezen pontja teljes mértékben jogtechnikai jellegű, a jogszabályok pontos formai kialakításával kapcsolatos, a törvényességi kifogás elfogadása ellen szól, hogy kifejezett, tételes jogszabályi rendelkezés létezik, amely konkrétan cáfolja a törvényességi felhívásban kifejtett értelmezés helyességét. Másrészt a törvényességi felhívás elfogadása esetén a Képviselő-testületnek valamennyi eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott önkormányzati rendelet bevezető részét felül kellene vizsgálnia és módosítania kellene, ami egyrészt felesleges, másrészt a rendeletek megalkotásakor érvényességével kapcsolatos kétségeket is ébreszthetne.

a) A Jszt. 55. § (5) bekezdésében szereplő háromelemű felsorolás egyértelműen diszjunktív, azaz vagylagos. Ebből az következik, hogy a Jszt. szóban forgó rendelkezésében szereplő három, feladatkör megjelöléseként felhívható jogforrás közül az egyiket kell szerepeltetni az önkormányzati rendelet preambulumban. Ez magából a Jszt. más rendelkezéseiből is világosan következik, hiszen a Jszt. 7. § (1) bekezdése egyértelműen előírja, hogy felsorolás alkalmazása esetén egy jogszabályban egyértelművé kell tenni a felsorolás egyes elemei közötti logikai kapcsolatot. Ezt a Jszt. 7. § (2) bekezdés b) pontja szerint egyebek mellett „a felsorolás utolsó előtti eleméhez fűzött kötőszóval” kell megállapítani. A Jszt. 55. § (5) bekezdésében a „más törvénynek a feladatkört megállapító rendelkezését” elem előtt szerepel az elemek közötti logikai kapcsolatot meghatározó „vagy” kötőszó, ennél fogva kizárólag úgy értelmezhető ez a rendelkezés, hogy a háromféle jogforrás közül az egyiknek a szerepeltetése szükséges.

b) A fenti értelmezést teljesen egyértelművé teszi a Jszt. 1. melléklet 7.4.3. alpontjában meghatározott formula, amely az eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott önkormányzati rendelet preambulumban a felépítését szabályozza.

„7.4.3. Az eredeti jogalkotói hatáskörben kiadott önkormányzati rendelet tervezete preambulumban a felépítése

[1] {a preambulumban Jat. 18. § (1) bekezdése szerinti eleme} [...] {a rendelet megalkotójának teljes megjelölése} az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, {[az Alaptörvény (VAGY) a feladatkört megállapító törvény] feladatkört megállapító szerkezeti egységére vagy egységeire vonatkozó hivatkozás} [-ában (VAGY)-ében (VAGY)-jában] meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

„

A kiemelt szövegrész alapján maga a Jszt. is egyértelműen vagylagosként kezeli az eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott önkormányzati rendelet preambulumban a feladatkör megjelöléseként szóba jöhető elemek közül az Alaptörvény, illetve valamely törvény feladatkört megállapító rendelkezését.

c) Végül rá kell mutatni arra, hogy a helyi önkormányzat szervezeti és működési szabályzatának a megalkotása mint jogalkotási tárgykör kifejezetten nevesítve szerepel az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés d) pontjában. Tekintettel arra, hogy törvény nem tartalmaz felhatalmazó rendelkezést a szervezeti és működési szabályzat megalkotására (hiszen ezért is kerül sor az szmsz megalkotására eredeti jogalkotói hatáskörben), teljesen egyértelmű, hogy az szmsz megalkotásának a feladatköre magából az Alaptörvényből ered. Erre tekintettel

feleslegesnek tekinthető az Alaptörvény mint legfőbb jogforrás mellett egyéb, alacsonyabb szintű törvényi szabályok feltüntetése feladatkör-megjelölő rendelkezésként.

A fentiek alapján a törvényességi felhívás 1. pontja tekintetében nem tartom indokoltnak az szmsz módosítását.

2. A törvényességi felhívás 2. pontja az önkormányzati szmsz azon szabályozását kifogásolta, amely a képviselő-testület bizottsága ülésének az összehívását rendezi a bizottság elnökének akadályoztatása esetén [önkormányzati szmsz 35. § (1) bekezdés]. A hatályos rendelkezés szerint a bizottsági elnök akadályoztatása esetén az ülés összehívására a polgármester jogosult. A törvényességi felhívás szerint ez nem megfelelő megoldás, mivel a polgármester nem lehet tagja a képviselő-testület bizottságának, az ülés összehívására pedig csak a bizottság valamely tagja jogosult.

A törvényességi felhívás ezen pontjában felvetett módosítási jelzés álláspontom szerint támogatható.

Erre tekintettel a módosító rendelettervezet 2. §-ában szereplő rendelkezés úgy módosítja a szóban forgó szabályt, hogy a bizottság ülését a bizottsági elnök akadályoztatása esetén a bizottság feladatai ellátásában nem akadályozott legidősebb képviselő tagja hívja össze, és az ülésen jelen lévő legidősebb képviselő tag vezeti.

3. A törvényességi felhívás 3. pontja a polgármesternek a képviselő-testület két ülése közötti döntési jogkörét megállapító rendelkezésre vonatkozott [önkormányzati szmsz 41. § (5) bekezdés].

Az önkormányzati szmsz 41. § (5) bekezdésének hatályos rendelkezése szerint:

„(5) Az Mötv. 68. § (3) bekezdésére figyelemmel a polgármester a Képviselő-testület két ülése között felmerülő halaszthatatlan esetben az Mötv. 42. §-ában meghatározott ügyek kivételével a Képviselő-testület hatáskörébe tartozó bármely önkormányzati ügyben – **ideértve a bizottságra átruházott hatásköröket is** – dönthet, amelyről a Képviselő-testületet a következő ülésen tájékoztatja.”

A törvényességi felhívás azt kifogásolta, hogy a polgármester fenti, ülések közötti döntések meghozatalára vonatkozó jogköre kiterjed a bizottságokra átruházott hatáskörökre is (a fenti bekezdésben kiemelt szövegrész). A törvényességi felhívás arra hivatkozott, hogy a képviselő-testületet helyettesítő jogkört rögzítő törvényi rendelkezés, azaz a Mötv. 68. § (3) bekezdése csak a képviselő-testület hatáskörébe tartozó ügyekben teszi lehetővé a két ülés között felmerülő halaszthatatlan döntések meghozatalát, a bizottságokra átruházott hatáskörök tekintetében a törvény nem tartalmaz rendelkezést, ezért az erre az esetre történő kiterjesztés jogszabálysértő. A felhívás arra is hivatkozott, hogy a képviselő-testület bármikor visszavonhatja a bizottságra átruházott hatáskört, illetve annak gyakorlásához utasítást adhat, ennek a szervei működését jelentősen befolyásoló hatáskörének a gyakorlásában pedig a polgármester a képviselő-testületet nem helyettesítheti, mivel ez a Mötv. 42. § (2) bekezdés 2. pontja szerinti, a helyettesítési jogkör alól kivételt jelentő tárgykörbe tartozik. A Mötv. 68. § (3) bekezdése szerint ugyanis a polgármester helyettesítési jogköre nem terjed ki a Mötv. 42. §-ában meghatározott ügyekre. A Mötv. 42. § (2) bekezdés 2. pontja az alábbi ügykört tartalmazza: „A képviselő-testület hatásköréből nem ruházható át: [...] 2. szervezetének kialakítása és működésének meghatározása, a törvény által hatáskörébe utalt választás, kinevezés, vezetői megbízás”.

A törvényességi felhívás ezen pontja álláspontom szerint nem helytálló, ezért nem elfogadható.

A törvényességi felhívás ezen pontjának elfogadása ellen szól, hogy a Mötv. számos egyéb rendelkezéséből egyértelműen következik az az értelmezés, hogy a képviselő-testület hatásköre marad egy adott ügykör akkor is, ha azt átruházta a bizottságra. Másrészt konkrét példákkal illusztrálható, hogy számos olyan átruházott hatáskör létezik, amelyek esetében életszerű, hogy egy akut, gyors fellépést igénylő élethelyzet áll elő, amely esetén a bizottság összehívása nem vagy nem kellő időben oldható meg (krízistámogatás hétvégi vagy nyári időszakban, elővásárlási jog gyakorlása, ha a rendelkezésre álló határidő letelne stb.). A törvényességi felhívásban kifejtett érvelés ellentmond a józan észnek is, hiszen eszerint a hatáskörök polgármesteri helyettesítő gyakorlásával semmilyen probléma nem lenne, ha azt a képviselő-testület gyakorolná, de ha azt a bizottságra átruházza, akkor már nincs lehetőség a halaszthatatlan helyzetekben azonnali döntésre. Hangsúlyozni kell, hogy a kérdéses szabály nagyon kivételes helyzetekre vonatkozik, csak akkor van lehetőség az alkalmazására, ha a bizottság ülésének összehívására nincs lehetőség, és a döntés halaszthatatlan.

a) Álláspontom szerint nem helytálló a Mötv. rendszertani értelmezése, illetve egyéb tételes rendelkezései alapján az a törvényességi felhívásban megjelenő értelmezés, amely a képviselő-testület és a bizottság hatáskörgyakorlását egymástól függetlenül létezőnek tekinti. A felhívásban megjelenő értelmezés e tekintetben abból a formalista megközelítésből indul ki, hogy mivel a Mötv. 68. § (3) bekezdése kizárólag a képviselő-testület hatáskörébe tartozó önkormányzati ügyeket említi, és a bizottság hatáskörébe tartozó ügyeket nem, ezért ezekre nem terjed ki a polgármester helyettesítési jogköre.

Ehhez képest a Mötv. 41. § (4) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy „[a] képviselő-testület – e törvényben meghatározott kivételekkel – **hatásköreit** a polgármesterre, a **bizottságára**, a részönkormányzat testületére, a jegyzőre, a társulására ruházhatja át”. A Mötv. 59. § (1) bekezdése szerint pedig „[a] bizottság – feladatkörében – kezdeményezi, előkészíti a képviselő-testület döntéseit, **a képviselő-testület által átruházott hatáskörben döntést hoz**”.

A fenti rendelkezések alapján egyértelmű a Mötv. megszövegezéséből, hogy a bizottságra átruházott hatáskör a képviselő-testület hatásköre, függetlenül attól, hogy átruházta a bizottságra. Nem található a Mötv.-ben olyan rendelkezés, amely arra utalna, hogy a hatáskörátruházást követően a hatáskör ne minősülne továbbra is a képviselő-testület hatáskörének. Ezt egyértelműen alátámasztja a Mötv. 41. § (4) bekezdésének második mondata, amely szerint a képviselő-testület az átruházott hatáskör „gyakorlásához utasítást adhat, e hatáskört visszavonhatja”. Azaz az átruházás esetén is megmarad a képviselő-testület joga a hatáskör-gyakorlás kontrollálására.

A fentiek alapján álláspontom szerint az az értelmezés a helyes, hogy a Mötv. 68. § (3) bekezdésében szereplő „a képviselő-testület hatáskörébe tartozó önkormányzati ügyekben” kifejezés alatt egyértelműen érteni kell az átruházott hatásköröket is.

b) A törvényességi felhívásban tükröződő formalista értelmezés ellen szól a Mötv. 60. §-a is, amely úgy rendelkezik, hogy „[a] bizottság ülésének összehívására, működésére, nyilvánosságára, határozatképességére és határozathozatalára, döntésének végrehajtására, a bizottság tagjainak kizárására, a bizottság üléséről készített jegyzőkönyv tartalmára a képviselő-testületre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a kizárásról a bizottság dönt, továbbá a jegyzőkönyvet a bizottság elnöke és egy tagja írja alá. A jegyző kormányrendeletben meghatározottak szerint köteles a jegyzőkönyvet megküldeni a kormányhivatalnak”. Álláspontom szerint ez a tételes szabály is amellel szól, hogy a képviselő-testületre vonatkozó helyettesítési jogkörre vonatkozó szabályt a bizottságok hatáskörgyakorlására is alkalmazni kell.

c) A Mötv. 61. § (2) bekezdése alapján „[a] polgármester felfüggesztheti a bizottság, a részönkormányzat testülete döntésének a végrehajtását, ha az ellentétes a képviselő-testület határozatával vagy sérti az önkormányzat érdekeit. A felfüggesztett döntésről **a képviselő-testület a következő ülésén határoz**”.

Ez a rendelkezés egyrészt arra mutat rá, hogy a bizottsági döntés felfüggesztésére maga a Mötv. ad kifejezett jogkört a polgármester számára. Nehéz logikusan érvelni amellett, hogy ha a Mötv. jogkört biztosít a polgármester számára a bizottsági döntés felfüggesztésére, akkor miért ne biztosítana jogkört a halaszthatatlan esetekben a bizottságra átruházott hatáskörök két ülés közötti gyakorlására.

Másrészt ez a rendelkezés is megerősíti az a) pontban kifejtett értelmezés helyességét, hiszen a bizottsági döntés felfüggesztése esetén a felfüggesztett döntésről a képviselő-testület jogosult dönteni a Mötv. alapján, azaz eszerint a rendelkezés szerint is a bizottságra átruházott hatáskör gyakorlásáról a képviselő-testület jogosult dönteni, tehát ilyen esetben – formális hatáskör-visszavonás nélkül – a hatáskörgyakorlás a képviselő-testület kezébe kerül vissza.

d) Végül arra kell rámutatni, hogy gyakorlati példákkal szemléltetve is belátható, hogy miért életszerűtlen és tarthatatlan a törvényességi felhívásban kifejtett értelmezés.

- Az önkormányzati szmsz 4. melléklet 1.2.5. alpontja szerint a Pénzügyi és Tulajdonosi Bizottsága átruházott hatáskörben dönt az elővásárlási, előbérleti és előhaszonbérleti jog gyakorlásáról tizenötmillió forintot meghaladó, de legfeljebb százötvenmillió forint egyedi értékű vagyonelem esetében. Ha például adminisztratív hiba miatt a bizottság ülésén a határidő előtt nem születik döntés az elővásárlási jog gyakorlásáról, de ezt a határidő lejártá előtt az Önkormányzat észleli, akkor a törvényességi felhívás értelmezése szerint nincs mód arra, hogy a polgármester, élve helyettesítési jogával, megtehesse az elővásárlási jog gyakorlásához szükséges jognyilatkozatot.
- Az önkormányzati szmsz 4. melléklet 3.2.3. alpontja alapján a Humán Bizottsága átruházott hatáskörben krízistámogatást állapít meg. Krízistámogatás a vonatkozó önkormányzati rendelet alapján annak a személynek, illetve családnak nyújtható, akinek, illetve amelynek a létfenntartása olyan rendkívüli körülmények (elemi kár, váratlanul fellépő súlyos megbetegedés, nagy értékű lakás felszerelési tárgy meghibásodása, válsághelyzetben lévő várandós anya gyermekének megtartása, stb.) miatt vált átmenetileg lehetetlenné vagy nagyfokban veszélyeztetetté, amely az esetenkénti támogatás keretein belül nem támogatható. A rendelet szerinti esetkörbe kifejezetten váratlan, hirtelen előálló helyzetek is beletartozhatnak. Ha ez olyankor történik meg, amikor a bizottság összehívása rövid időn belül nem oldható meg (például hétvége vagy a nyári szabadságolások időszaka), akkor a törvényességi felhívásban kifejtett értelmezés szerint a polgármester ilyen helyzetben nem élhetne a helyettesítési jogkörével és a bajba jutott személynek vagy családnak nem tudna az Önkormányzat segítséget nyújtani.

e) A fenti gyakorlati példák jól illusztrálják ugyanakkor a törvényességi felhívásban kifejtett értelmezéssel szembeni legmeggyőzőbbnek tűnő azon érvet, hogy a törvényességi felhívás szerint semmilyen törvényességi aggály nem merülne fel a polgármester helyettesítési jogkörével kapcsolatban akkor, ha ugyanezeket a hatásköröket a képviselő-testület nem ruházta volna át a bizottságra, hanem maga gyakorolná. Ebben az esetben a törvényességi felhívás szerint a polgármester élhetne a két ülés közötti helyettesítési jogkörével és hozhatna halaszthatatlan döntéseket ezekben a kérdésekben. Álláspontom szerint a fenti példák rámutatnak arra, hogy a törvényességi felhívásban kifejtett értelmezés ellentmond az Alaptörvény 28. cikk utolsó mondatában rögzített értelmezési elvnek, amely szerint „[az] Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy **a józan észnek és a közjónak megfelelő**, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

A fentiek alapján a törvényességi felhívás 3. pontja tekintetében nem tartom indokoltnak az szmsz módosítását.

4. A törvényességi felhívás 4. pontja a képviselő-testület bizottságaiban részt vevő nem képviselő tagok vagyonyilatkozat-tételére vonatkozó szabályozást érintette (önkormányzati szmsz 33/A. §-a). A törvényességi felhívás lényege szerint nem áll összhangban a törvényi szabályokkal, illetve a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hivatal, illetve az Állami Számvevőszék állásfoglalásaival az, hogy az önkormányzati szmsz nem szabályozta megfelelően a képviselő-testület bizottságaiban részt vevő nem képviselő tagok vagyonyilatkozatának a nyilvánosságának a kérdését.

A törvényességi felhívás ezen pontjában felvetett módosítási jelzés álláspontom szerint támogatható.

Erre tekintettel a módosító rendelettervezet 1. §-ában szereplő rendelkezés kifejezetten rögzíti, hogy a bizottságok nem képviselő tagjainak a vagyonyilatkozatára nem vonatkozik a képviselők vagyonyilatkozata nyilvánosságára vonatkozó rendelkezés. Jelezni kell, hogy ez a módosítás nem változtat az eddigi nyilvánosságra hozatali gyakorlaton.

5. A törvényességi felhívás 5. pontja az önkormányzati szmsz 40. §-át érintette, amely az ideiglenes bizottság működésére vonatkozóan tartalmaz rendelkezést. A törvényességi felhívás szerint az a hatályos rendelkezés, amely szerint az ideiglenes bizottság a meghatározott idő elteltével vagy a feladat elvégzésével megszűnik, nem áll összhangban az ideiglenes bizottságok megalakításra, illetve megszűnésére vonatkozó törvényi rendelkezésekkel, mert az ideiglenes bizottság létrehozása és így megszűnése is szükségszerűen feltételezi az szmsz módosítását.

A törvényességi felhívás ezen pontjában felvetett módosítási jelzés álláspontom szerint támogatható.

Erre tekintettel a módosító rendelettervezet 3. §-ában szereplő rendelkezés hatályon kívül helyezi a kifogásolt mondatot.

6. A törvényességi felhívás 6. pontja végül kifogás tárgyává tette az önkormányzati szmsz 46. § (4) bekezdését is. Ez a rendelkezés a képviselő-testület és a bizottságok ülései jegyzőkönyveinek, illetve a kihirdetett önkormányzati rendeleteknek a Budapest Főváros Kormányhivatala részére történő megküldésének a kötelezettségét tartalmazza. A törvényességi felhívás azt kifogásolta, hogy a szóban forgó rendelkezés hatálytalan jogszabályra hivatkozik.

A törvényességi felhívás ezen pontjában felvetett módosítási jelzés álláspontom szerint támogatható.

Erre tekintettel a kifogás alapján a módosító rendelettervezet 6. § a) pontja az érintett rendelkezés hatályon kívül helyezését tartalmazza, mivel a felsorolt dokumentumok megküldésének a kötelezettsége más jogszabályon alapul és nem az önkormányzati szmsz rendelkezéséből fakad, ezért az felesleges.

Határozati javaslat:

A Képviselő-testület egyetért a Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat Képviselő-testületének Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 39/2018. (IX. 26.) önkormányzati rendelettel kapcsolatban a Budapest Főváros Kormányhivatala 2025. 08. 25-én kelt, BP/2800/00214-1/2025. iktatószámú törvényességi felhívásának megállapításaival kapcsolatos állásponttal, és felkéri a polgármestert, hogy az álláspontról, illetve a módosító rendelettervezetben ezzel összefüggésben megtett intézkedésekről Budapest Főváros Kormányhivatalát tájékoztassa.

.

(Döntéshozatal módja: egyszerű többség)

Budapest Hegyvidék, 2025. szeptember 12.

Kovács Gergely
polgármester

Láttam:

dr. Bitskey Botond
jegyző

melléklet:

1. melléklet: Budapest Főváros Kormányhivatala 2025. 08. 25-én kelt, BP/2800/00214-1/2025. iktatószámú törvényességi felhívása